

SRÁČKA 1*1

ROCKFEST 88 Malý sál - Tvrdé jádro

Radegast-V.Z.-Tři sestry-Zona A-HNF-MT-UŽ jsme doma
Pořadatelé rozdělují jednotlivé styly do samostatných bloků, což je dobře. A právě v Malém sále bude punková scéna. Ale už od začátku je vidět, že pořadatelé nezvolili sál šťastně, protože sem se vejde tak 400 lidí a zájem vysoko převyšuje kapacitu.

No a samozřejmě, že český festival rockové hudby se měl vůbec konat někde jinde (nejlépe vonku v létě) než ve Sjezdovém paláci!

Něco popáté začínají celý ten nářez RADEGAST z Havířova. Plno lidí je na ně zvědavých. Jde o nich hláška, že jsou nejlepší hard corovou kapelou u nás. Já osobně po zkušenostech z Ostravy jsem na rozpacích a čekám jak se předvedou zde. Ale už úvodní výkřik zpěváka, že se jim líbí kapela Slayer mě rozladí. Je to sice nářez, vodváž ale manýry zpěváka mi jdou na nervy. A spíše mě utvrzují v tom, že jsou další nadějí metalu. Já vůbec nemám rád tyhle slátaniny punku a metalu. Po nich nastupují VZ, ale moc mně nezaujmou. Hrávali líp. A pomalu se blíží jeden z vrcholů večera - TŘI SESTRY!

Co
to
leze?

Co budou
dělat?

Kolo, Kolo,
Mlýnský, za...

DEAD KENNEDYS PŘEVZATO OD VILIKA

AMERICKÁ ANARCHISTICKÁ SKUPINA ZALOŽENÁ KONCEM 70. LET JAKO PETICELINÝ BAND POD VEDENÍM ZPĚVÁKA JELLO BIAFRA A KYTARISTY, KTERÝ SI ŘÍKAL GORE. PRVNÍ VYSTOUPENÍ SKUPINY SE ODEHRALO ZA OBROVSKÝCH CHVÍLK PUNKU V SERVENCI 1979 V SAN FRANCISCU. V NÁSLEDUJÍCÍCH ROCE, OBJÍŽELI NA PRVNÍ BRITSKÉ TURNÉ. NÁZEV SKUPINY SYMBOLIZUJE ZNIČENÍ AMERICKÉHO SNU, ZAVRAŽDĚNÍ PREZIDENTA KENNEDYHO VOLNÍČKOU V AMERICKÉCH UNIKOVĚ, ANATICKÉ POSTOBE I KOŽE SKUTEČNÝMI PŘÍČINAMI BYL VIETNAM A AFERA WATERGATE. V DŮSLEDKU JELLO BIAFRA VYBRALI STALE HOŘSÍ A NESOPROVEDNĚJŠÍ POLITIKY PODPORUJÍCÍ TUPOST STADIA A HONBU

ZA USPOKOJENÍ KONZUMNÍCH CHOUTEK:

V ROCE 1980 VYDAVÁJÍ SVÉ PRVNÍ PROVOKATIVNÍ ALBUM *Fresh Fruit For Rottin Vegetables*. Z TOTO LP USPĚŠNÝ SINGL *Hellos in Cambodia*. SKLADBA

ÚTOČÍ NA ZLATOU MLÁDEŽ POSEDLOU MAFIÍ A ODLAPUJE SE KONFORTNÍ

V TEXTU SE PRÁVÍ ŽE JE TENTO DRUH LIDI VÍPATOVAL JEN VLET DO KAMPBODŽ

V ROCE 1981 OPĚT V EVROPE A VELKÝ ÚSPĚCH SE SINGLEM *Too Much Too*

FUCK, KTERÝ BYL ZAKÁZAN VEŘEJNĚ VYSÍLAT KONCERN ROLL VYDAVÁ

SVŮJ PRVNÍ MAX SINGL *In God We Trust*. V ROCE 1982 VYCHÁZÍ DRUHÉ

ALBUM *Plastic Surgery Disasters*.

ČINNOST JELLO BIAFRA - AKTIVNÍHO ČLENA LEVIČOVÉ YOM International Party

(Yippies) - SE NEOMEZUJE VYHRADNĚ NA HUDEBNÍ ČINNOST. KANDIDOVAL

NA MÍSTO STAROSTY SAN FRANCISCA A VE VOLBNÍ KAMPANI - SPÍGE JEJÍ PAROD

SCHROMÁŽDIL NEUVĚŘITELNÝCH 6 500 HLASŮ, ZAROVNĚ DĚL ORGANIZACE

ANTI-EGANOVSKÝCH SCHROMÁŽDĚNÍ V Dolores Parku V ROCE 1983

ZŮČASTNILY I DALŠÍ SKUPINY REPREZENTUJÍCÍ HARDKOROVOU

KTERÉHO SE MÍ (Milion Dead Cops) A STICKS AGAINST STONES.

BEENO, M.D.C. V TETO SITUACI SNAD NENÍ POTŘEBA KONSTATOVAT FAKT, ŽE SE PRÁVĚ O

BYL OBVINĚN, PLUS DALŠÍ ČTYŘI OSOBY Z PORUŠENÍ JEJHOHO

ČLANKU TRESTNÍHO ZÁKONÍKU STATU KALIFORNIE A ŽE TÍM ŽE

ALBU "FRANKENCHRIST" (1985) POKROJIL JAKO JEHO INTEGRÁLNÍ ČÁST

PLAKÁTEK OZNAČENÝ ZA PORNOGRAFICKÉ DÍLO JELLO A JEHO KOLEGOVÉ

BYL POKUTOVÁN DVOUTISÍCOVKOU, DOLARŮ A HROZÍ JIM MAXIMÁLNÍ

TREST JEDNOMĚROU ROKU UVĚZNĚNÍ. VE SVĚ OBRAZOVĚ VYCHÁZELI

Z TOTO ŽE SE JEDNALO O REPRODUKCI DÍLA SVĚTOVÉ PROSLULÉHO H.P. GIGER

JEHOŽ PRÁCE JSOU USTAVOVÁNY V GALERIÍCH CELÉHO SVĚTA. SAMOTNÝ

SMYSL "VYDÁNÍ PLAKÁTKU SPOUSKAL V ÚDINNÉ KAPITCE KONZUMNÍ A KOFERENÍ

SPOLEČNOSTI.

..... NÁŠ PŘÍPAD JE NÁMÍŘEN PROTI VŠEM UMĚLCŮM JENŽ

MÁJÍ JINÉ VLASTNÍ NÁZORY A DÍKY PRAVÍČACKO-

NABOŽENSKÉMU TLAKU IMPONUJÍCÍMU CENZURĚ

MOHOU BÝT NARADANI TAKÉ BASNÍCI, FILMÁŘI, SPISOVATE

A VYDAVATELÉ. PROHLASIL JELLO BIAFRA A NEŽE

NEŽ SOUHLASIT S TÍM, ŽE OD CENZUROVÁNÍ ROCKOV

HUDBY JE JEN MALÝ KROUČEK K VŠEOBECNÉ CENZURĚ

SVOBODNÉHO VYJADŘOVÁNÍ.

27. SRPNA BYLO VŠAK OBVINĚNÍ SOUDEM ZAMÍTNUTO A PŘES SNAHY ZE STRANY STATNÍHO ZASTUPCE O OPĚTOVNĚ PŘELICENÍ PROCES SKONČIL. JELLO BIAFRA VŠAK MÁ JINÝ NÁZOR. "V TOTO KOLE JEŠTĚ ZVÍTĚZIL, ALE QITVA POKRAČUJE. BYLO BY CHYBNĚ UHIT SÍLO TOTO PROBLEMU RUČE A PŘEDSTÍRAT HAPPY-END NE!!! TOHLE JE JEN KAPITOLA"

MINIMIMIMIXUXUXUXUXUXULÁLÁLÁLÁLÁSSSSSS

Olomouc 3.12.88 - Mikuláš 88

Už ráno vyrážím na burzu do S klubu, kde se má odpoledne konat rockový koncert. Ale hned při vstupu se rozčílím, když po mně žádají vstupný (burzy do té doby zde byli zdarma a ve větším ^{městě} ~~klubu~~ ^{klubu}). Otočím se a jdu za kámošem (cestou si koupím tekutý svetr - rum). Košem 11 hodiny vyrážíme do hospody, kde už sedí kámoši. Já a ještě jeden kluk pijeme jeden čaj za druhým, však takz bylo zima. Zachvílí máme v hlavě a kolem dokola to smrdí rumem. Hostinskýmu to není vůbec divný, ale nic neříká. Asi okolo půl třetí vyrážíme do S klubu. Většina nemá lístek, ale nakonec se tam dostaneme všichni. Jako první hraje havířovský MASONLEVN. Rozjíždí svůj humorný bigbít ovlivněný starým punkem. Hned od první písničky se tančí pogo. Ostatní lidé jsou z toho trochu vedle. Po nich nastupuje VZ (Visací zámek). Jsou celí v černém, obvěšeni řetězy sex zámkem. Svoje vystoupení rozjíždí skladbou "jede traktor, je to Zetor..." a dostávají již rozechřáté publikum z nová do tance, hlavně

nkádce. Potom už následují nové věci, které jsou proloženy
aršími písničkami jako "Strategický ústup".

to celkem fajn bigboš. Po nich nastupují
I VOJÁCI. Tentokrát mně nezaujali a po čtvrté
sničce opouštím sál. Po nich následuje přestávka
20 hodin začíná večerní část koncertu.

vní vystupuje skupina GARÁŽ. Tony má trochu popito
ovězuje se dvěma kolama² garáž. Zase se tančí,
e ne už ne tak divoce. Garáž je pořád dobrá,
e starší věci jsou přeci jen lepší.

Garáž i nastupuje PŮLNOC. Tu už sem, ale neviděl
něvadí mně přepadla únava, tak sem šel domů.
že jen z doslechu. Hráli psychadelický rock,
erý se někomu líbil, někomu ne. Prý si s nima
píval i Tony.

Bylo to celkem fajn
ale s klub není nej
vhodnější pro pořá-
dání takových rocko
vých koncertů.

Ještě musím uvést
fakt, že celý konzer
cert byl bez židlí
což je perfektní.

LEVNĚJI, TO PRAVDU
VSTUPNE STALO 2x25 Kčs
(1500 hod a 2000 hod) MEMORLO BEST

5.12.88, Palác kultury, 18⁰⁰hod.

ONE MILLION BULGARIANS, JESS, OCEÁN

Tři kapely, tři úplně jiné styly.

Na pódiu jako první přichází O.M.B. a publikum, které tvoří z velké většiny nezletilí fanoušci novoromantického Oceánu se diví, že nikdo nestojí u syntetizátoru. O.M.B. na nic nečekají a v obsazení dvě kytary, baskytara, bicí hrajou punkově tvrdou, ale možná až moc čistě znějící muziku. Skladby jsou rytmické i pomalé. V každé písničce je nápad. Je vidět, že nikdo smích není žádný nováček (V Polsku vydali již 2.Lp). Jsou sehraní a zpěvák ze sebe vydává všechno co umí a umí toho hodně. Jedinou chybou, ale organizátorů bylo, že z našich kupel zajistili jenom Oceán, na který pochopitelně nepřišli posluchači, kteří by pak O.M.B. mohli náležitě ocenit.

Jako druhí nastoupili angličtí JESS (Název znamená dívčí jméno) které z publika asi nikdo neznal, ale když nám komentátor" zdělal, že své vzory vidí v U2, The Smiths, The Cure a v zápětí na to jsem je uviděl, začal jsem tušit něco zajímavého a JESS mé očekávání beze zbytku naplnili. Byl to opravdu zážitek pro všechny příznivce The Cure a u nás stejně zajímavě znějících skupin. Brychan Llyr zpívá neuvěřitelně lence. O jeho pohybech ani nemluví. Oba kytaristé hráli bez chybičky a bylo na nich vidět, že mají radost z toho jak je obecenstvo bere. Už né tak dobrý výkon podal bubeník, ale berme v úvahu, že nehrál na svých bicích (Ty zapůjčila skupina Garaž). Na můj vkus tam bylo moc činelů a byl málo slyšet. Bohužel nemůžu napsat nic o textech, protože byly zpívány ve walesštině (JESS jsou s přítavního Cardiffu) a tak jsem nerozuměl ani slovo - škoda. JESS třikrát přidávali a ani potom jsme je nechtěli pustit z pódia. V jednom přídavku hrál Brychan jenom na španělsku a to se líbilo. Možná se k nám jednou JESS vrátí a budou je chtít vidět "všichni". Nezapomeňme, že skupina hraje teprve první rok a nevyšlo jim j ještě ani jedno Lp.

Po veselích a upřímných Angličanech nastoupil studený novoromantický Oceán z Českých Budějovic. Zdá se, že Oceán dělá některé věci z chladné vypočítavosti. Hlavně kopíruje zahraniční vzory (Depeche che) přímo nehorázným způsobem a kalkuluje tak zřejmě s velkou popularitou (u některých). Většina písní jsou různě upravené variace na skladbu Behind the Wheel(D.M.), nebo vlastní patvary. V textech pak používají obraty jak z "edělní chvilky poezie a o co v nich běží jsem nepochopil

HOSTINEC

"Na pile"

14.1.1989

OLOMOUČ

Sjelo se asi 70 lidí, kteří netrpělivě čekají na kapely, které ještě nedorazili. V 16⁰⁰ hodin přichází první. A je to skupina, na kterou jsou zvědaví nejvíce. Alespoň pankáči, kterých je tu asi 15. Takže název hospody "Na pile" tentokrát nebyl výstižný, protože zde pankáčů s "pilou" bylo hodně málo.

Olomoucká punková kapela ALEXEJ, která o sobě tvrdí, že hraje neopunk nám hned v první písni slibuje;

"Bude horko, bude hic,
bude nářez-punk Olmic"

A taky, že to nářez byl. Texty jsou dost vostrý. V některých písních je vidět nesehranost, ale nemůžeme se divit, vždyť zkoušejí teprve šest týdnů. Za tuto dobu stačili secvíčit asi 18 písniček, které zde odehráli. V každé z nich je vidět nápad.

Druzí nastupují TOVARNÍ KOMIN. Bylo to jenom torzo kapely. V obsazení flétna a španělka hráli unuděnou pomalou muziku. A to nebyl jenom můj názor a ostatních punks, ale i bouří.

A znovu se objevují ALEXEJ. Hrají ještě líp než poprvé. Tancuje asi 30 lidí. Při některých skladbách je pogo šílené.

Další jsou DILETANT MUSIC ORCHESTRA. Středně rychlá muzika s využitím dechů. 20 pankáčů z Olomouce je dokonce náležitě ocenit jenom jeden místní notor, vypadající na 80 let. Avšak, čím déle hráli, tím byli lepší. Ke konci zpěvák přečetl text, který vzápětí nato roztrhal. Zde je jeho část, kterou jsme dokázali složit;

"Tak bezcené kecání
tak vznešené ideje
světe třes se třes
se diletant"

Asi v 19⁰⁰ hodin dorazila ELEKTRICKÁ SMĚŤ z Olomouce. Hrají asi 20 minut. Jejich styl bych označil jako "Hudba na sebevraždu". Housle připomínaly zvuk cirkusárky. Ostatní se nedá ani přirovnat.

Až do 10⁰⁰ si dělal každý co chtěl. Bylo to vydařené odpoledne, kupodivu bez zásahu policie.

PŘÍBRAM-HOŠTINEC SEVASTOPOL 21.1.89

Asi v 15⁰⁰ se to začíná sčítet. Ve výdeji se vesele popíjí. Před 17⁰⁰ dojel aparát. Jsme vpuštěni do sálu a za půl hodiny to začíná. Jako první se toho chopili E.E. Kapela z Příbrami, která 20.1.89 oslavila rok svého vzniku. A začali pěkně z vostru. Punkdci, kterých je tu asi 40, tančí od první písničky. Kysela-bubeník, i když byl pěkně nalitý, to mldil jako o závod. Po necelých 15. minutách je vystřídali S.P.S. Dobřej zpěv, strídání rychlých a pomalých skladeb, dobrý texty - co víc si přát, a proto POGO neustává a pokračuje šiléným tempem. Hrají 15. min. a nastupuje pražská kapela SKANDÁL - založena v září 89.

Pogo - kytara, zpěv
Matej - bas
Kortez - bicí

Tvrdí o sobě, že hrají klasiku.

SE
Skandál je všechno co v tobě^{SE} mě nycha
Skandál je jakákoliv cizí politika
Skandál je muzika, co není jenom k tanci
Skandál je postih, je to švéd k sunkci

Na to, že to byla druhá zkouška s novým bubeníkem, jim to šlapalo pěkně. Odhráli 6 skladeb a znovu E.E. Bubeník vystřízlil a snad i proto hrají ještě rychleji než poprvé.

S.P.S. má i neříkají nic nového.

"Mrtvé l-ay, mrtvé řeky, to už asi nikdo nespraví
nikomu to vůbec nevadí"

Jako další hrají PERIPERY ~~X~~ z Prahy hrají styl U.K. SUBS. Založena v řínu 87 a přesto je to jejich první vystoupení i když měli dávno secvičeno asi 30 skladeb, měli totiž velké problémy s aparaturou a taky s lidma. Složení - Pogo - guit, Míla - bas, Mlva - drums

Řekněte
Zastě mdu, zastě mdu
Zastě nador náš
Zastě barvu, černou barvu
Zůstane vám mráz
Zastě lásku, znate lásku
Zastě city svý
Válkama zastěte život
Zbyde šílenství

Grúšte armáda
Uniformní sterilita
Pozlacený výložky
Světlu vládně senilita
Nooo barva pokočky
Č vy nadřazený rasy
Vy jste aci n co víc
Stejně vám vypadaj suby a vlasy
A nakonec nebudate v šlo níc

Asi od 20⁰⁰ se improvizovalo a deče. Muziky jsme stále neměli dost, přestože to dnes byl správný punkový osvar, jak má být. Asi proto tu nebyly houně. Temě. Ve 22⁰⁰ jsme si zaspívali naši státní hymnu, na rozloučenou, sbalili se a šli spat. Policie kupodivu nic neděla.

ZONA A

Není člověk, který by tuto kapelu neznal. Bratislavská skupina, která dosáhla velké popularity nejen na Slovensku, ale i "u nás". Propracovaná, účinná muzika, "styl 77" a celkem dobrými texty. Vznikově se řadí mezi zjevy. Kohnýkovo vystupování na jevišti připomíná záchvaty epileptika atd. atd.

Vždy jsem si myslel, že kapely tohoto stylu jsou takové, jak na jevišti i ve všedním životě. Bohužel, rozhovor uveřejněný ve Smene, respektive v rubrice Klub Smeny (1/89) mě vyvedl z omylu. V případě, že tento rozhovor je v původním znění, jak na některé otázky odpovídal zpěvák kapely, je škoda dále o

□ ZÓNA A

Jej členovia - Kohnýk, Ledo, Šimpy, Ozzy a Elvis - v punkovom svete sa ľudia poznajú skôr podľa prezývok, než podľa nadných mien - na moje otázky odpovedali takto:

★ Punk, to je dobrá hudba, dobrí ľudia a pekné baby

★ Punk? No, to je underground, lebo správny punker nepride hrať do Paláca kultúry

★ Nesúhlasím. Prečo nie? Prečo by sme mali spevať len strapetým? Prečo by si nás nemohli vypočuť aj iní, napríklad vysokoškolači? Ja by som nebol vystúpiť hoci aj v Národnom divadle. Ty si asi myslíš, že punkovi sa zo zásady musí predčiť vystupovanie na mramorových podlažkách. Ale to sa mylíš, práve že nie! Keby od nás v tom Národnom divadle nežadali niečo trápne, niečo, čo sa priech našim názorom, keby sme mohli hrať a spevať, čo je nám blízke, tak prečo nie?

★ Prečo máme vždy plné koncerty? Možno, že divákov príliš nie je. Na našich koncertoch sa nikdy nič nestalo. Videl som kopu videozáznamov z koncertov západných punkových kapel: ani tam sa nič nedialo, iba sa tancovalo. Ľudia si zaplatili za lístok a vedeli, čo si tam môžu dovoliť. Pre našich priaznivcov je punkový koncert jednou malou zábavou, diskotéčkou. Sprežívajú nás, kamkoľvek sa vyberieme, dokonca sú ochotní vybrať si kvôli tomu aj dovolenku ako minule, keď sme vystupovali na Rockfeste v Prahe.

★ Rocky nás prenasledujú, ale nik k nám nehľadá cestu. Najprv nám musíte rozumieť, až potom môžete tvrdiť, že sa nepatri nosiť farebné vlny a náušnice. Poznáme veľa pekne oblečených ľudí, ktorí sa schádzajú v Polonke a žijú z veksláctva. Ti, keď si vypijú, nik im nekáže, nik ich nepoučuje. Všetko je v poriadku. Ale ja keď sa opijem, tak som najhorší - lebo mám strapetu hlavu. Ti ľudia, čo sedia v Polonke, sú potrební? Viac než my?!

★ Prečo si nevyholím hlavu? Ty to možno pokladáš za pokynytstvo, ale pre mňa je to jediný možný spôsob existencie. Keby som tak prišiel do práce, vyhodia by ma - a z čoho by som potom uživil ženu a deti? Nosim aspoň náušnicu a pred vchodom do práce si ju vždy vyberám. Takú, čo fetujú, čo sa vrátia z basy a nič nerobia, chodia do „Hasičů“, s tými sa nestýkam. Sú to blázni - nafarbia si hlavu, vyhlasujú o sebe, že počúvajú Sex Pistols a Exploited a už sú z nich veľkí punkove!

★ Čo robíme? Bezpečnostný požarmy, technik, elektromechanik, rekvizitár, vrah... Neľákame sa, máme nadne zamestnanie

★ Politické názory? Ja sa vôbec nestarám o to, že kto je prezident. Načo? Pre mňa platí jediné - žiť a nechať žiť. Angažovanosť? Pozri, mám svoju prácu a snažím sa robiť ju čo najlepšie, naplňam hasičske prístroje, vieš? Mňa táto spoločnosť sklámala. Či som ja sklamal ju, to neviem. Naplňam hasičske prístroje a zatiaľ všetky fungovali.

něčem novořit

ROCK BILANCE 88

Praha - 4.12. - Lucerna - 1. ročník

RÁNO BRZO VSTÁVAT, DLOUHÁ CESTA VLAKEM, SETKÁNI S NEHOŠTIVÝMI LIDMI, POSMĚCHEM, MNOHOKRÁTÉ KONTROLA OP AKA. / PŘES TYTO POTÍŽE JSEM S KAPARADEM Z TRENČINA JEL. CESTU VLAKEM MÁM JEŠTĚ VICE ZNEPŘÍJEMNILI KOTLIKAŘI, JEJICH ČTYŘHODINOVÝM DRNKANÍM NA KYTARU.

12⁰⁰ - KONEČNĚ PRAHA. ASI V 16⁰⁰ JSEM DO LUCERNY. MNOHO LIDI A LÍSTKY ZADNE. NAŠTĚSTÍ DOBRÍ ZNAMÍ JSOU VŠUDE A LÍSTKY BĚHEM NĚKOLIKA MINUT MÁME. PŘIPADÁ MI TO MOC VELIKÉ, IKDŽE LEPŠÍ NEŽ SJEZDOVÝ PALÁC.

JAKO PRVNÍ NASTUPUJE **M.C.H. BAND** S NOVÝM PORÁDEM. JE TO FUNKAČNÍ. SNAD JEN BY BYLO DOBRÉ PŘELOŽIT TYCH PAR VĚT CO ŘEKLI. MYSLÍM SI, ŽE JSOU DŮLEŽITÉ A STAŤ BY EA TO. DRUHÝ PŘICHÁZÍ **ECHT**. PO VYBORNĚM CHADIMOVÍ JE NESLEDUJU. **PSI VOJÁCI**. BYLO

TO TO SAMÉ JAK VČERA. TEXTY I MELODIE

POUŽÍVÁ S PRVKY ČERNÉHO HUMORU, OBČAS.

ČTVRTÍ HRALI PRABSTÍ **EGYPT**. JEDNA Z DALŠÍCH KAPEL, KTERÁ MĚ NEZAJÍMALA. **K.N.S.** (KLASNÉ NOVE STROJE). KAPELA KTEROU MÁM MNOHOKRÁTÉ PŘEHRÁTOU A KTERÁ SE MI VEDY LÍBILA, MĚ ZKLADALA. NEVÍM ČI TO BYLO, SNAD EVOKAČEM, SNAD MOJI STALE SĚ BVYUJÍCÍ TELEJNOU TEPLOTOU (ASI 37,5°C). MŮŽU SNAD JEN ŘÍCI, ŽE K.N.S. NEZNĚL JAK JSCH SI PŘEDSTAVOVAL.

ZONA *. I PŘES MOJI TELEJNOU INDISPONCI, MĚ DOKÁZALI TORADNĚ ZPŘOCPUAT. JEŠTLI SE TOMU TAK DA ŘÍKAT, KDŽE 50-70 LIDI RÁDÍ ZÁROVEN. CO MI VADIL, BYLY VIDEOKAMERY, (ASI 4) KTERÉ ZDE NEUSTÁLE „RÁDILI“ KOLEM. POČÍTÁM, ŽE JEDNA BYLA URČITĚ OD SĚBA OSDNA OD ČET. UŽ VIDÍM TY Ž.Y SONDY A TY JEJICH KECY. ZONA V ČELE S KONYKEM BYLA VYBORNA. ISKINI TANCOVALI

120, AŽ SE KĚ HRNĚLOU JEJÍ VLASY.
NA NICH NENÍ POZNAT. POD ČÍSLEM
A ŠILENÉ NEKOTRČENÍ KAPLA
Z MLADÉ FRONTY. NEJSTĚŠI DO-

Y CO SE O MUŽIKU ZAJÍMAJÍ,
JE JE PŘED POKYTEM BYLA AŽ
VÍKENDÁKŮ A 15-TI LETECH
OLEK, KTERÉ SI MYSLÍ, ŽE
ŠLI NA MICHALA DAVIDA. S JED-
TAKOVOU PARTOU JSEM SE
JE VE VLAKU. ŘÍKAL JSEM
CH DE TROCHU POSTRÁŠIL,
BYLO VIDĚT A CITIT
ŽE JSOU TO VÍKENDÁCI,
HAUTE NÁPISI NA BUNDACH
MU NĚKOLIKA METRŮ)
DOU. NA TO JEDNA
ALÁ OTÁŽKOU:

O MĚ
POSLEDNÍ. JEDICH SNAD BY SE DALO ŘÍCT
„NEWYORSKÝ UNDERGROUND“ STRÍPADICI, RYCHLE A
POHLE' PRVÝ BYL ... TO NECHÁŇ NA KAŽDEM Z VÁS.
OSOBNĚ SE LÍBIL, ALE SLYŠEL JSEM MNOHO RŮZNÝCH NA-
BORŮ. MIMOCHODEM, MĚL S NIMI I HOŠEK.
CELÝM PORADENÍM NÁS PROVAŽEL LINDAUER A VLČEK.
FRANKU! PROČ NE?

ALEXEJ

JE NEODREKVARUJE, ALE
TOHLE BYL VRCHOL. NAŠICH
10% SE SNAŽILO JE VYKOPAT,
VYPIŠKAT, VYPLIVAT A BUHVI CO
JESTĚ. VELIKÁ ŠKODA, ŽE SE TO
NEPOVEDLO. ONO TOTIŽ MNOHO
LIDÍ NEVÍ CO SE DĚLO TYDEN PŘED
TÍM V HLAVĚ A NEVĚDÍ, ŽE NA
KONCERT H.N.F. SE DOSTALI JEN
TI, CO JSOU V NAŠÍ NEJMÁS-OVĚJŠÍ
MLADĚŽNICKÉ ORGANIZACI SSM.
VIDÍTE - TO JSOU VÝHODY, CO?!

MAJKLŮV STRÝČEK BYL TAKO

Nemám rád vojačky a jejich války.

ŠPÍNA MĚ ZŽÍRÁ

Toulám se špinavým zákoutím mrtvého velkoměsta
Jedu prázdnou tramvají
Mám už jenom zbytek na dně v láhvi
Už nehledám naději
Už nehledám ráj na zemi

Tak lízej čokle špínu a nevrč na pána
Dostal bys hned jednu klackem
Jó rovnou na záda
Tak lízej čokle špínu a nevrč na pána
Dostal bys hned jednu klackem
Jó přímo přes záda

Neberu nic vážně a ani nechci, nemůžu
Není totiž šance, že se z toho vylížu
Neberu nic vážně
V tomhle sudu hnoje s ocelovou obručí
Kde zalízt pod zem a držet hubu
Vždycky ti někdo poručí

Já nemám už naději, že mi bude blaze
Tak teď aspoň rozkopu
Vše, co leží na podlaze
A budu skákat jako blázen
Povzbuzen tím randálem
Jenom chvíli šťastným být
Jenom chvíli nebrodit se kanálem

A i když bývám
Někdy zmaten
Jsem si jist, že nestanu
Se ze psa plazem
I když mě špína stále zžírá
Špína mě zžírá
Špína mě zžírá
Špína mě zžírá !

... lepší než jedna láhev jabáčku, je další láhev. Otrásl jsem se hrůzou, když jsem si představil, kolik jich už vypili na své cestě z Brightonu. Vpotáceli se do kanceláře Melody Makeru, svírajíce poloprázdné flašky, neustále přehlušovali pilné cvakání psacích strojů a Costellovo mumlání z magnetofonu. Test Tubes se uvedli až až. Odklídili jsme se do místnosti pro interview.

Ne, že by skupina byla připravená sedět pohromadě dlouho. U Petra se objevil řídký povahový rys-zranitelnost, hlučně vypadl na chvíli ven, zatímco ostatní řvali, nadávali a vešle ho uráželi. A Trapper, vysoký s brýlemi, vypadající jako člen gangu, trval na častých procházkách kolem dokola, z bůhvíjakého důvodu. Nikdy jsem nezjistil, kdo byl zodpovědný za vystříkání obsahu basicího přístroje po celém záchodě, ale vím, že uklízečky nebyly vůbec nadšené. Tihle pankoví rokeři!

Skupinu Peter and the Test Tube Babies ¹⁾ tvoří: Peter/zpěv/, Derek/kytara/, Trapper/bas/ a Hoggs/bicí/. Rodáci z Brightonu se proslavují po celé zemi jako jedna z nejvzrušujících novopunkových skupin. Jaká se objeví jednou za čas: tvrdá a agresivní, s burcujícími melodiemi a sbory a s nejlepším z toho všeho-se smyslem pro humor.

Zatímco jiné skupiny oplakávají stav světa a beznadějnost země, Peter and the Test Tube Babies se soustředí na bezprostřední detaily svého života, jako například vyhazov z putyky-pro ně celkem častý jev-oslavili v oblíbené písni "Banned From The Fubs" /Vykázání z hospod/

Jak je tu píseň "Up Ya Bum" spolu s "Run Like Hell"/Šílený běh/ pro dvojsingl připravené v několika následujících týdnech.

Tento drzý kořanec společenské konvenci se může chlubit následujícími řádky, jakými jsou i nezapomenutelné "a když ti pivo klesá, když tvůj pták dostal kapavku-up ya bum! Up ya bum!" Tady zřejmě máme co do činění s citlivými umělci-pozn. redaktora/.

"Vyrážíme večer a ožíráme se, je sranda, na tom stavíme," řekl Derek. "Jsme vždycky přes noc venku, na jednom místě. Lidé se naučili, když hrajem, nechávat doma svou politiku."

"Když máš punk vystoupení, o čem přemýšlíš víc-o ceně, kterou zaplatíš tímhle u baru za drink nebo o neutronové bombě?"

+

"Tohle by pro mě byla nejjednodušší věc na světě, sednout a napsat písničku o neutronkách nebo policajtech anebo o vládě," dodal Peter. "Už máme pokrk všeho toho kolem vlády, ale nepíšu o tom, protože zas až tak seriózní my nejsme. Radši píšeme o malých věcech, které se nás osobně dotýkají."

"Všechny ostatní punkové kapely byly asi taky ve své době vyhasovány z hospod, ale žádná z nich neměla ten nápad, napsat o tom. Právě proto, že si mysleli, že když jsou punkové, tak musí zpívat o podpoře v nezaměstnanosti a tak."

Na našem koncertě necháváme lidi, kteří chtějí tančit, ať tančí, ale jsou taky ti, kteří chtějí stát vzadu a poslouchat, ti se můžou smát s náma. Když se tak kouknete na jiný tvrdý kapely, ti jejich lidi vzadu se nesmějou ani náhodou."

Test Tubes mají obdivuhodnou schopnost odpálkovat svoje vtipy, nebo si dělat legraci z jednotlivých posluchačů. Je to nepodceňitelná zbraň proti kterékoliv bandě surovců, jakí by se mohli čas od času vyskytnout na jejich vystoupeních.

"Můžeme je udělat takhle maličký," řekl Derek. "Oni pak sávrnou sobák a táhnou dozadu?"

"My serem na všechny a na všechno," řekl Trapper se škodolibým usměvem. "Serem na punk samotný a na sebe navzájem a nejvíc serem na Petra."

Kdyby výrobci merrydownského jabčáku věděli o reklamě, jakou jejich výrobku dělají Test Tubes, tak by jim do konce života posílali zdarma každé vánoce několik beden. Ten nápoj je podstatou života této čtyřky stejně jako jídlo a voda. Pití, pití, pití... tolik ho tehdy bylo, že dokonce i v den Trapperovy svadby, musel být zbytek "Babies" vyhozen ze slavnostní recepce.

"Byla tam strašná spousta jídla a začali jsme hrát 'Tis-was /To je-bylo/ a házet tím po sobě', vzpomínal Peter a trochu se mračil. Naštěstí tam v té době nebyly kolem žádné dorty. Ale zas na druhé straně tam byla spousta prázdných lahví."

"My pijem strašně moc tohohle chlástu," řekl Peter a mával ve vzduchu poslední zbylou fľaškou. "Každý víkend jich dohromady u urazíme přes padesát, a když hrajem, berem si vždycky do zásoby."

Všichni opilci z Brightonu kupují Merrydown - je lepší než mehtamfetaminy. Pijem ho, dokud nepadnem."

Jestliže se charakteristický démon alkoholu usadil ve skupině na prvním místě, dívky se pak umísťují na místě druhém, ovšem první místo má před druhým značný náskok, ačkoliv když se Trapper oženil a přisahal věrnost, je na zbylých třech členech, aby hráli hrátky svobodných mládenců. Peter se v nich vyžívá nejvíce.

"Pořád myslí na ptáky, ptáky, ptáky¹⁾," řekl Trapper. "Když žádného nemá, je mrzutý. Jdeme večer do hospody, a když Peter uvidí ve vzdálenosti 300 yardů²⁾ nějakého ptáka, jde po ní. Myslí si, že je hvězda, a to mu dává i jejich způsob." "

Derek se zapojil do slovní potyčky. "Peter chodí po ulici, drží holky za ruce, telefonuje jim a miluje je. Nikdy nemá prachy, protože je všechny utratí za pití pro ptáky."

"Myslím si, že to nestojí za to. Podle mě jsou ptáci nadví. Já radši vyřídím pít s chlapci. Co to má za smysl, kupovat ptákovi celou noc pití? Já se skutečně o sex nezajímám. Já usnu vždycky, protože jsem ožralej."

Petra jednou jeho milostné pletky uvrhly do větších potíží, než očekával. Jeho zážitek obohatil skupinu o nahrávku "Transvestite"/Transvestita/⁴⁾, která se objevila na nedávném albu "Carry on oi"/Pokračuj v oi/

"Zrovna jsem šel na vystoupení, když jsem sbalil skutečně hezkého ptáka," řekl. Vzal jsem ji zpátky na Anarchy Ranch/ jeho brightonská rezidence/ a nepoznal jsem, že ve skutečnosti byla chlap. Šli jsme do postele a najednou mi bleskla hlavou "Co je tohle?" Nejdřív jsem si myslel, že je to kus hadice nebo něco takového, ale pak mi to najednou došlo. Byl to děs... když jsem zjistil, co to bylo, rozeřval jsem se."

Přes všechnu svou lehkomyšlnost chtějí ve skutečnosti Test Tubes něčeho dosáhnout, zkouší dvakrát týdně, když jsou pryč na cestách, aby byli připraveni zabrat ve světě, až přijde jejich čas. A oni doufají, že to bude spíš dřív, než později:

Když se teď jejich singl venku uchytil, dalšími plánovanými kroky v jejich tažení je zesílit své působení. Ačkoliv skupina nemá v plánu natrvalo přesídlit do Londýna.

"Brighton leží v zívěťí," řekl Derek. "V Londýně je pořád zmatek. V Brightonu můžeš klidně relaxovat po nepřívznivých následcích minulé noci."

Jak jsem tak uvažoval o jejich jabáčkových výstřelcích z toho dne ,kdy jsme se poznali,asi musel čelit daleko horším nepřítivým důsledkům než většina lidí. Asi jsem udělal chybu, že jsem je jedno pozdní odpoledne pozval na drink,oni však moji nabídku přijali...

Hospoda byla tichá;jenom pár roztroušených kancelářských úředníků se po práci rozechřívalo a decentně vychutnavali účinky svých činů s toniky; když tu náhle ,po příchodu Test Tube Babies,kteří si objednali pivo s masovými koláči ,všichni ztrnuli hrůzou.

Pivo se k masovým koláčům celkem hodilo. Ale nemyslím, že zas až tak hodně, jak si to toho večera představovali Peter, Trapper, a Derek, kteří vymačkávali teplou a mazlavou náplň a kousky masa a ledvinek do piva a pili tu příšernou směs.

Hoggs se opravdu snažil nacpat si tu směs do krku a polknout, ale nešlo mu to. Rozlilo se to po zemi a zůstala tam velká kaluž.

Obsluha podniku zřela značné zaskočená, jak Babies křičeli a zpívali a třáskali talíře o zem a nakonec, jak postupně jeden po druhém odešli. Jenom Trapper zůstal, oči doširoka otevřené, ale zdálo se, že i on se směje v jakési zvláštní a rušivé euforii.

Co na tom člověka nejvíce překvapí, je to, že vzhledem k jejich neobvyklým činům a jejich reputaci, Peter and the Test Tube Babies přesto dosáhli něčeho výjimečného: nebyli vykázaní z hospody!

Poznámky k textu:

1) název skupiny do češtiny- Petrem a dítě ze zkumavky

2) pták=děvče

3) 1 yard=0,9144 m

4) transvestismus=pohlavní uchyllost, projevující se v touze žít nebo oblékat se po způsobu druhého pohlaví

###

2,50
10
250

CAS SE TEDY NEZASTAVIL ANI TIM, ŽE SE DEAD KENNEDYS ROZPADLI - NEDAVNO VYŠLO JEJICH KOMPILOVANÍ ALBUM "GIVE ME CONVENIENCE OR GIVE ME DEATH". JELLO BIAFRA ZASE VYDAL DVOALBUM ZACHYCUJÍCÍ JEHO REČNÍCKÉ VYSTOUPENÍ. JOE TOTIZ O NARLUOVENÉ ALBUM NA BIZEJCI JEHO JEDOVATÉ POLITICKÉ MONOLOGY, POSTŘEHY A NÁZORY "NO MORE COCOONS". V LISTOPADU MĚL JELLO OBSOLUOVAT ROZSÁHLEJŠÍ TURNÉ "PŘEDNÁŠEK" PO UNIVERZITÁCH. BASKYTARISTA KLAUS FLUORIDE VYDAL EP DESKU "CHA-CHA-CHA WITH MR. FLUORIDE" JENŽ OBSAHUJE JEHO SEDM SONGŮ DOSTI LEHKÉ MUZYKY - JEDEN JE DOKONCE COVER, VERZI JAKÉHOŠ HITU SHADOWS! KYTARISTA EAST BAY RAY SE ZATIM PREZENTOVAL SINGLEM "TROUBLE TOWN / BOISON HEART".

DISKOGRAFIE - 1. Fresh Fruit For Rotting Vegetables - 1980

2. L.A. Tnem Nat Jellybeans

(komplikace 16 AMERICAN PUNKY, CH
kapel pod vedením J)

3. Plastic Surgery Disasters - 1982

4. Skateboard Patty (live) bootleg - 1983

5. Frankenchrist - 1985

6. Bedtime For Democracy - 1986

7. Gue Me Convenience Or Gue Me Death - 1987

HOLIDAY IN CAMBODIA

PRÁZDNINY V KAMBODŽI

JELLO BIAFRA - No More Cocoon 2LP

(JEHO PROJEVY) - 1987

LARD - "Power Of The Lard" 1989

(J. Biafra)

TAK JSI CHODIL DO ŠKOLY

Rok nebo dva

A VIŠ, ŽE JSIŠ TO VŠECKO VÍDEL

V TÁTOVÉ AUTÉ

MYSLÍŠ, ŽE BUDEŠ PALEKO

ZPÁTKY Z VÝCHOVY, NEVYMOVUJEŠ

HRAJ LIDOVÝ JAZZ

AČ SEŠ MOHL VYTAHOVAT SE SVÝM JÁ

NA SVÝM SUPERSTERE

CHUŠ SE TÍM, CO VIŠ

JAK NEGŘÍ ČESTIŠ ZIMU

A TAKOVÁ SPUSŤA OUI ŽIJE V BRANÁCH

JE ŽAS, ŽKUSIT ČEHO SE NEVÍŠ BAJŠ

SPRAVNA STRAŽ TI TU NEROUŽE

VZCHOP SE, DRAHOUBKU

TO JSOU PRÁZDNINY V KAMBODŽI

JE TO TVRÝ, HOCHU, ALE TO JE ŽIVOT

TO JSOU PRÁZDNINY V KAMBODŽI

NEZAPOMEŇ PŘIDAT MANŽELKU

JŠI MOVNO S HVĚZDNÝM BRUCEM

CHLAŠ ŠAK ŽEŤKA

CNČEŠ NĚKOGO, KDO JE JAKO TY

LÍŠEŠ PRODEJAT SAMICI

TAK ZBOHATNEŠ

ALE TVOJ BĀN JE BĀNĚŠ

DOBŘE, BUDEŠ MAKAT VÍČ

SE ZOBĀNÍ, NA ZÁNECH

ZA MÍSKU ŽÍJE, DENNĚ

VOTPOŽIT VOJAKŮM

DOKUD NECHCÍPNEŠ HLAVY

PĀN TVOU HLAVU NĀRNOU NA VOŤ

TEŠ MŮŽEŠ JÍT TAM, KDE JSOU LIDI BĀNĚŠ

TEŠ MŮŽEŠ JÍT TAM, KDE SLAVÍŠ VECI GŮM

VEELM

CO ROTČEŠ JEŠ MŮŠ STĀU.....

TO JSOU PRÁZDNINY V KAMBODŽI

KDE BUDEŠ LIZAT PRODEJ NEBOCHCÍPNEŠ

PRÁZDNINY V KAMBODŽI

KDE SELIDI OBLIKŠ DO ČERNÝHO

POL POT POL POT, POL POT, POL POT.....

ATO JSOU PRÁZDNINY V KAMBODŽI

KDE BUDEŠ DEJAT TO, CO JSI BĀNĚŠ

HISTORY OF SKINHEADS

Tato kniha je můj fotografický pohled na "skinheads" z východní části Londýna (East End). Když jsem začal tvořit tuto knihu v létě 1980, nevěděl jsem o východních londýnských "skins" nic. V té době byly dveře londýnských hospod a klubů před nimi pevně uzavřeny. Jediný zbyvajících klub "Squires" (Vladykové) přes vodu v Carfordu zavřel přesně, když jsem začal s knihou. Jediným místem, kde se scházelo velké množství "S" pravidelně byl výstižně nazvaný salóň "The Last Resort" (Poslední útočiště) vedle Petticoat Lane.

Skins, kteří tento salóň navštěvovali každou neděli a většinu týdne, byli částí znovunávratu Skins. Styl se původně vytvořil v roce 1966 z různých prvků, které pak v kombinaci vytvořily jeden silný definitivní styl v roce 1967. To pokračovalo, vyvíjelo se a dospívalo do roku 1972, kdy se tento styl ztratil při vzniku nových kultů mládeže.

Tyto stránky jsou určeny jako průvodce vzniku hnutí a k popisu typického skinheads z let 1967-1972. Lidé, s kterými jsem mluvil, a kteří byli skins v té době, projevíli takovou tvrdost a vášně pro svůj styl, že tyto stránky byly napsány proto, aby bylo učiněno zadostiučinění lidem, pro které jsou "S" nepříjemným a divným prvkem mládeže.

V padesátých letech se poprvé v poválečné Velké Británii objevil odlišný styl, či kultura mladých. V té době přijala část pracující mládeže za svou "uniformu" dlouhé "Edvardovské" pláště a úzké kalhoty. Byli známí jako teddy (Teddy boys) - pásci, potápky, emani-oblečení podle edvardovské módy. Byli oddáni Rock and rollu, byli podivně učenáši s patkami a esíčky pečlivě napomádanými na čele. Chovali se jako skupina oddělená od konvenčního života. Na začátku šedesátých let byli nahrazeni tzv. mods a jejich protějšky "rockery". Skins se objevují jako zvláštní skupina v roce 1967 díky jejich odlišnému oblečení a zjevu, druhu hudby, kterou mají rádi a tvrdému agresivnímu chování.

Každá následující věková skupina se chce ustanovit jako nezávislá od svých předchůdců. Člověk se stotožňuje se svými spolužáky, spolupracovníky, ale ne se svým "starším bratrem". Při vytváření vlastního stylu přijali určité části stylu mods, zkombovali je s částmi pracovního oděvu, vypdělili si něco od západoníndických černých a stali se "skinheads".

Styl skinheads je elegantní, čistý a tvrdý. Je to precizní uniforma, která určuje identitu. V počátcích roku 1964 člověk poznal mods - kteří přitomínali skinheads tím, že měli krátké ostříhané vlasy, nosili košile značky Ben Sherman a Levi'sky.

Mods se nakonec rozdělili do dvou odlišných skupin. Jedna skupina - tzv. umělecká škola, či módní mods - vyvinuli způsob oblečení, který stále více oslňoval, zatímco druhá - tzv. tvrdí mods, či gang mods se přeměnili na skinheads. Fanatické dodržování detailů u mods se stalo důležitým prvkem i u skinheads.

Mladí lidé, kteří tento styl vytvořili zaměnili jemné a lehké ženské znaky "umělecké školy mods" a hippies za oblek, který měl více souvislosti s jejich původem pracující mládeže. Potřebovali oděv, který se nercírná v běhu, který zůstane vyžehlený a uhladěný a který je odlišný v davu. Těžká bunda, armádní zeleň, těžké pracovní jeansy, průmyslová obuv a kšadys splňovaly tuto potřebu. Okované, vysoké, naleštěné boty se staly příkazem identity i určitou zbraní - dokud nebyly zakázány na fotbalových utkáních.

Třetí zdroj skinheads byli moderní západní Indové z vnitřních částí města jako - Lambeth nebo Brixton. Bílí a černí se volně smíchali v tančírnách a klubech. Spojovala je společná láska k tanci a hudbě. Černá mládež byla známa jako Rude boys - Rudies (Rozbouření hoši). Vidávali jsme je postávat na rozích v Brixtonu oblečené v jejich dlouhých černých kalhotkách, které se později staly cromatic skinheads, s krátkými kalhotami ze kterých koukaly bílé ponožky v černých polobotkách. Dívali se na svět černými panoramatickými brýlemi pod tralaláčky nebo špičatými krempami

3.9. 1957 - 2.2. 1979

" Lidem patří jedno pořády

kopnutí do hlavy !"

SID VICIOUS

Freedom

